

וזדומה עומד ונוטל בחשוף, ושובני עפר شبכים לחוץ, וקרוב טוב להפנות בהם, אינם חושקים בגלויל והפה.

נופלים ולא עוכדים, נמהימים מהיבים מספרו של דומה, מי יבקש אותם וממי ישב בחשבונותיהם. אויל להם! אויל לחייהם! אויל לרגשות שלהם [ונפשותם]! בשכילים נאמר מהלים טט) ימכו מספר חיים וגוו.

וירדו מימי שרה. מה שונה כאן شبתובה מיתמה בתורה מבכל נשות הרים שלא כתובה כתחקה לכך, מיתמן בתורה? אמר רבי חייא, ולא? והנה כתוב (בראשית לה) ותמת רחל ותקבר בדרך אפרטה, וכתווב (במדבר ט) ותמת שם מרים וגוו, וכתווב (בראשית לה) ותמת דבורה מינקת רבקה, וכתווב (בראשית לה) ותמת בת שוע.

אשת יהודה.

אמר רבי יוסי, בכלם לא כתוב כמו שבתווב בשירה, שנאמר ויהיו מימי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני מימי שרה. שהרי בכלם לא נמנעו ימים ושנים כמו בשרה, ובכלם לא כתוב פרשה אחת לבירה כמו בשרה. אלא סוד הוא, משום אותה הדרך שכלל הימים והשנים של אדם תלויים בה (שהיא ה"א האמינה).

פתח ואמר, (קהלת ח) ויתרונו ארץ بكل היא מלך לשדה נعبد. ויתרונו ארץ بكل היא ודאי, שהרי ממש יוצאות הרוחות והנפשות ותועלת לעולם. מלך לשדה נعبد, מי מלך? זה מקודש ברוך הוא. לשדה נعبد, כשהוא נחкан בראווי. מלך זה הפלך קעלון שמתחר לשרה כשהוא נعبد. מי לשדה? זה השרה אשר ברכו ה', שפתותם (בראשית כ) כריכ שרה אשר ברכו

ה'. שכשהוא [נעשה] נعبد ונתתקן בכל מה שאריך לו בראשי, או המלך העליון מתחבר עמו. רבוי אלעזר אמר, מלך לשדה נعبد. מפני גווני

תיכין לבר, וקריב טב לאתמנאה בהו, לא תאיין גלגולא והפוך.

בפלין ולא קיימין, אתמנין תיכין מספרא דדומה, מאן יתבע לון, ומאן יתיב בחושבנהון, ווילון, ווילחיהון, ווילרגשיהון, (ס"א לנפשיהון) בגינויון אתקרי (תהלים ט ט) ימחו מספר חיים וגוו (עד כאן התוספות):

ויהיו מימי שרה. מי שנא הכא שרה דכתיב מיתה באורייתא מכל נשוי דעתמא דלא כתיב הכא מיתה באורייתא. אמר רבי חייא ולאו, והכתיב (בראשית לה) ותמת רחל ותקבר בדרך אפרטה. וכתיב, (במדבר ט) ותמת דבורה (דף קכב ע"א) מינקת וכתיב, (בראשית לה) ותמת בת שוע אשת רבקה. וכתיב, (בראשית לה) ותמת בת יהודת יהודת.

אמר רבי יוסי בכלחו לא כתיב כמה דכתיב בשירה דאתמר ויהיו מימי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני מימי שרה. דהא בכלחו לא אתמנין יומין ושני כמו לשירה. בכלחו לא כתיב פרשחה חדא בלחויה דכל לשירה. אלא רוא אליו בגין ההוא דראא דכל יומין ושני דבר נש ביה תלין (דרא היא ה"א בתראה). פחה ואמר, (קהלת ח) ויתרונו ארץ בכל היא מלך לשדה נعبد. ויתרונו ארץ בכל היא ודאי דהא מפן נפקין רוחין ונש망ין ותועלתא דהא מלך לשדה נعبد, מאן מלך דא קדשא בריך הוא. לשדה נعبد بد אליו אתתקן בדקא יאות. ומלהך, דא, מלך עללה דאתחבר לשדה بد אליו נعبد. מאן שדה, דא שדה אשר ברכו י. דכתיב, (בראשית כ) בירם שדה אשר ברכו י. רבד אליו (אתunci) נعبد ואתתקן בכל מה דאצטריך ליה קדקא יאות, קדין מלך עללה אתחבר עמיה.

רבי אלעזר אמר, מלך לשדה נعبد. מפני גווני